

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Z á ř í

9 / 2007

*Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, pros za
nás Boha, Svatého Ducha! Kriste eleison!*

Inactive Catholics

The 2007 edition of *The Yearbook of American and Canadian Churches* reports that Catholics again make up the largest single denomination in the United States, with 69 million members. Southern Baptists take third place with 16.3 million members and United Methodists take fourth place with just over eight million members.

What group makes up second place ?

Inactive Catholics.

Quite likely, there are more inactive Catholics within our parish boundaries than there are Baptist, Methodist, or any other religious denomination.

Why so many Catholics are inactive in the practice of their faith has been the subject of more surveys or formal studies than we could address in a year's worth of Bulletin messages. This week, I would rather focus on how we might stir up faith in those who do not worship with us every week.

Two suggestions come to mind:

First of all, you are much more likely to encounter inactive Catholics than I am. You work with them, attend school with them, play sports with them, and live next door to them. Every active Catholic ought to see him/herself as responsible for inviting others to Mass and to parish events. If every active Catholic could get just one inactive Catholic back to the practice of our faith, the size of our Sunday congregation would double.

Second, if active Catholics radiated that joy which is the gift of the Holy Spirit, then inactive Catholics might feel more welcome in our midst. When folks with unfamiliar faces sit in the pew next to us, do we smile and greet them, or do they arrive and leave as strangers? If the ho-hum attitude of the congregation seems to convey that we are not grateful that Jesus gave his life for love of us, then not even the most well-planned liturgies, beautiful music, or inspired preaching will attract inactive Catholics to become anything more than just occasional visitors.

Please invite your neighbours and friends to join us not just for Palm Sunday or Easter, but for all of the Sacred Triduum and all year round. Your invitation could make the difference in someone else's life.

How did Saint Peter meet Jesus? His brother Andrew had met Jesus first and was moved in his heart, so he invited Peter to come and encounter Jesus himself.

(Dr. George J. Švejda)

**Ještě jednou chci poděkovat všem za projevená přání a pozdravy.
Budu velmi rád, když se na cestě do Česka zastavíte
na mém novém místě, kde budu od poloviny září.**

**Adresa: P. Antonín Kocurek,
Blanická 134/130, Stará Bělá, Ostrava 24
72400 Czech Republic Tel: 596 769 021**

**Srdečně zdraví Antonín Kocurek
God bless you**

Vážení čtenáři ZVONU,

When one door closes, the other one opens...

V minulém čísle ZVONU o. Antonín avízoval změnu kněze pro české krajany v New Yorku a Washingtonu. V době, kdy on přebírá farnost v České republice, já se pomalu učím, co vše tato nová služba obnáší.

Stejně jako můj předchůdce bydlím na faře u kostela *Our Lady Queen of Martyrs* ve Forest Hills, kde také v týdně sloužím v místní farnosti. Adresa kněze tedy zůstává, stejně tak i telefon. (Obojí v tiráži na konci časopisu).

Stejně jako o. Antonín pokračuji v pravidelných bohoslužbách v Astorii (obvyklé místo, obvyklý čas) s občasným dojížděním do Washingtonu. Za nedílnou součást služby považuji vydávání časopisu, ve kterém chci pokračovat, naolok to moje znalost počítačové techniky dovolí.

Každý začátek je těžký. Připadá mi, jako bych vše začínal znova – poznávám okolí, učím se mluvit, ptám se kolem co a jak... Chci poděkovat všem těm, kteří se mi snaží v tomto začátku pomoci, a Vás, se kterými jsem a budu spojen prostřednictvím Zvonu, chci poprosit o modlitbu.

Prvním úkolem kněze je posvěcování sebe a světa. V každodenním životě to znamená, že pamatuje v modlitbě na všechny ty, ke kterým je poslán. Chci Vás ujistit, že nosím v mysli nejenom ty, kteří přicházejí na nedělní mši svatou do Astorie, ale také na všechny, kdo patří do velké krajanské rodiny, rozptýlené po celých Spojených Státech. (P. Jan)

Představuje se

Jmenuji se Jan Czudek, je mi 33 let a pocházím z Jablunkova, městečka na hranicích s Polskem a Slovenskem. Mám dva sourozence – starší Stanislav je ženatý a má tři děti, mladší Roman je knězem a v současné době je farářem u Frýdku-Místku.

Po absolvování gymnázia v Českém Těšíně v r. 1992 jsem nastoupil do Teologického konviktu do Litoměřic a rok poté do kněžského semináře v Olomouci. V r. 1998 jsem ukončil seminář a studia na Teologické fakultě, byl vysvěcen na jáhna a poslán k vykonání základní vojenské služby k útvaru Vzdušných sil na letišti v Náměšti nad Oslavou.

V r. 1999 jsem byl o. biskupem Františkem Lobkowiczem vysvěcen na kněze pro ostravsko-opavskou diecézi. Jeden rok jsem strávil jako kaplan v Karviné na Ostravsku. V r. 2000 jsem přišel jako farář do městečka Břidličná na úpatí Jeseníků. Odtud jsem dojížděl do okolních farností, které jsem také spravoval. V polovině července tohoto roku jsem nastoupil jako duchovní české misie v New Yorku a Washingtonu a vystřídal tak dosavadního kněze, P. Antonína Kocurka.

*Když si to čtu znovu, napadá mě, že ne všechno se dá vyjádřit slovy.
Také spoustu věcí neumím vysvětlit – jak jsem se dostal tam nebo onam.
Napadá mě jedině: **Pán Bůh to tak chtěl...***

Ačkoli bylo starému námořníkovi příliš zle, aby se mohl modlit, řekla paní Flaniganová, že si myslí, že by bylo dobré dát mu do rukou krucifix, aby si jeho oči zvykly obrazu Spasitele, dřív než se s ním setká tváří v tvář na onom světě, a páter Smith odpověděl, že souhlasí. A tak vzali ten křížek z nočního stolku a vtiskli jej do rukou starého námořníka. Nejprve se zdálo, že jej nechce, ale nakonec se ho pevně chopil a jeho oči zasvítily jasně a žádostivě a páter Smith řekl paní Flaniganové, že je jist, že starý námořník přeče jenom umře dobrou smrtí, a že doufá, že to bude napomenutím pro ně pro všechny, aby zanechaly svých hříchů, protože Všemohoucí Bůh nedopřává vždycky tak podivuhodnou milost v poslední chvíli.

Pruhy na pyžamu starého námořníka se začaly zdvíhat a klesat ještě rychleji a páter Smith vyslovoval invokace k svatým v takovém rytmu, že paní Flaniganová a obě mladé dámy mu nemohly postačit: „Svatý Josefe, oroduj za mne. Svatý Josefe s Blahoslavenou Pannou, svou snoubenkou, otevřte mi zdroj Božího milosrdenství. Ježíši, Maria, Josefe, vám odevzdávám své srdce a svou duši. Ježíši, Maria, Josefe, buďte se mnou v mé poslední hodině. Ježíši, Maria, Josefe, necht' zesnu a odpočinu s vámi v pokoji.“ Potom se pyžama starého námořníka hrozně utišilo a jeho tvář se sevrkávala a sevrkávala, jako by se chtěla opět stát tváří malého dítěte. Páter Smith se modlil k svatým Božím a k andělům Hospodinovým, aby přispěchali sem a odnesli duši starého námořníka před tvář Nejvyššího, neboť věděl, že starý námořník je mrtev.

Když kněz vyšel opět na ulici, jezdilo už víc tramvají a všechny byly pokryty červenými a modrými a zelenými reklamami, jako by lidé neměli na věky co dělat, než jíst sladké pralinky a pusinky, a mladí pánové si vyjížděli se svými bleděružovými mladými dámami. Páter Smith šel domů pěšky, protože už teď neměl naspěch, a protože chtěl myslit na starého námořníka, který právě stojí před Božím soudem, a modlit se za něho.

Na levém rohu ulice, u jihoafrického pomníku padlých, stály hloučky dělníků v tuhých modrých nebo hnědých šatech a ještě tvrdších čapkách, s rukama zastrčenýma mrzutě do kapes, neboť nebylo právě dostihů ani fotbalového zápasu, o kterém by se mohli přít. Kousek od těchto netečných zevlounů kupila se hrstka žen a starších mužů okolo harmonia, do jehož kláves tloukla extaticky mladá dívka s růžovou obrubou brejlí okolo očí. Právě tak se asi jevil svatý Pavel, uvažoval páter Smith a na okamžik se zastavil, obyvatelům Pamfylie a Frygie a Efesu a Korintu, jenomže jeho učení působilo asi méně na cit, a ovšem o harmoniu nemohlo být řeči. Ptal se v duchu, nemohli-li by se katolíci koneckonců učit od protestantů a nemohli-li by se stát předchůdce skutečného náboženského obrácení Británie nějaký obnovený řád pocestných kazatelských mnichů, kteří by chodili ulicemi a po silnicích a procházeli ošklivými moderními městy, hlásající všude a každému velké líbezné pravdy o Ježíši Kristu a Jeho Církvi. Ovšemže by to byla příležitost k rouhání a urážkám, ale také by to vneslo trochu pravé radosti do života těch, kteří by poslouchali a rozuměli.

Jak tam tak stál a přemýšlel o těchto věcech, oddělil se od skupiny zpěvujících malý zavalitý chlapík s ohromnou kulatou buřinou a s jedním zaníceným okem a přistoupil ke knězi.

„Tak vy jste otec Smith?“ zeptal se hašteřivě.

„Ano jsem. A s kým mám tu čest?“

„Mluvíte s radou Thompsonem, předsedou Protestantské akce. Varuji vás: já jsem váš nepřítel. Nechceme v téhle čtvrti žádné špinavé katolíky. Nechceme, aby tropili v tržnici své rouhavé rejdy. A neodtáhnete-li sami, pomůžeme vám.“

Na okamžik si páter Smith myslil, že ten člověk mu naplije do tváře, ale on se zatím, když vyslovil ty hrozby, vrátil opět spěšně k zpěvákům u harmonia, nadouvaje se pod svou buřinou. Páter Smith zůstal ještě chvíli, aby se lidem nezdálo, že má strach, a potom šel pomalu domů, v srdci všecek nešťasten, neboť neměl rád pomyslení, že ho někdo nenávidí, ani pro Našeho Pána. Prál si vždycky být oblíbeným knězem, milovaným od svých farníků, a byl by chtěl, aby náboženství, které káže, bylo ctěno a chápáno ode všech. V svých moudřejších chvílích věděl, že je to slabost, protože Bůh to nemínil tak, aby jeho náboženství bylo snadné pro kdekoho, a nejméně pro Jeho kněze. Taková chvíle pro něho přišla teď, neboť ihned prosil Boha, aby mu dal sílu nebýt zbabělcem. Koneckonců, pomyslel si, dopřává Bůh moderním kněžím, aby z toho vyšli dost lehce, a nežádá od nich, aby byli smaženi na rožni jako svatý Vavřinec. Ale možná, že být za živa smažen na rožni bolí méně, než si člověk představuje, pomáhá-li mu přitom milost Boží. Potom si vzpomněl, že ačkoli jsou už dvě pryč, nepomodlil se ještě své denní modlitby za obrácení Skotska, a začal je odříkávat hned, aby se mohl dát rovnou do svého rostbifu, až se vrátí domů.

(pokračování příště)

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Naděje poskytuje více síly než deset vzpomínek.

Hans Hudsus

Především je třeba vytýčit si vysoký cíl, vyhybat se zahálce, nezoufat v nehodách a nikdy neklesat na mysli.

J.A. Komenský

Když se vytratila veškerá naděje, když nikdo nepřichází na pomoc a krásy života vyprchaly, zjišťuji, že pomoc přece přichází, i když nevím jak a odkud.

Mahátma Gándhí

Česká mše svatá ve Washingtonu

V neděli 23. září 2007 ve 12,15 p.m. budeme mít v naší národní kapli mši svatou slouženou dp. Janem Czudkem z New Yorku. Po mši svaté se sejdeme na malé obcerstvení na uvítání nového kněze. Prosíme o hojnou účast. Za výbor české národní kaple vás všechny upřímně zvou Oldřich Holubář, tel. 703 549 5906; Dr. George J. Švejda, PhD., tel. 301 421 9417.

Svatí na tento měsíc

„Životy svatých jsou často nejlepší ilustrací dějin národů. Zvláště počátky kulturního vývoje všech evropských národů se odrážejí v životopisech jejich národních světců, kteří je přivedli ke křesťanství a položili tím zároveň základ vzdělanosti... Stali se symboly jeho národní síly.. Po věky byli národní světci prostředníky mezi Bohem a svým lidem, jeho chloubou i nadějí. Před jejich světlými postavami se musí v úctě zastavit i moderní historik.“

(F. Dvorník)

← (vitráž kostela sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně, znázornění celkem

nepravděpodobné, jelikož v době smrti sv. Ludmily bylo Václavovi asi 14 let. Spojení je spíše symbolické – za spravedlivou vládou a jeho svatým životem stojí výchova, na které měla největší podíl právě babička Ludmila).

Svatá Ludmila

Narodila se kolem r. 860 a pocházela z knížecího rodu pšovského v severních Čechách. Když její manžel, kníže Bořivoj, krátce po sňatku přijal křest od sv. Metoděje na Velehradě (874), stala se i ona křesťankou a v opravdové víře a v lásce k slovanské bohoslužbě vychovala nejen své syny Spytihněva a Vratislava, ale i vnuka Václava. Staré životopisy vyzdvihují její horlivost v šíření křesťanství a dobročinnost. Nespokojení pohanští velmoži se po smrti Vratislava (921) spojili s jeho manželkou Drahoírou a nechali Ludmilu najatými vrahy usmrtit 15.9. 921 na jejím vdovském sídle Tetíně u Berouna. Když nastoupil na trůn její vnuk Václav, dal přenést tělo této první české svaté mučednice do baziliky sv. Jiří na Pražském hradě (925).

Svatý Václav

Narodil se kolem r. 907 na Stochově u Libušína jako nejstarší syn vévody Vratislava. O jeho křesťanskou výchovu se starala především jeho babička sv. Ludmila. Naučil se slovanskému písmu, na Budči si osvojil i znalost latiny. Legendy zdůrazňují jeho lásku k eucharistii a chudým. Když se v r. 925 ujal vlády, snažil se o kulturní i náboženské povznesení země. Jeho křesťanský způsob vlády a spravedlivá přísnost k neukázněné, většinou ještě pohanké šlechtě, i to, že přijal lenní závislost na Jindřichu I., vyvolaly opozici v čele s jeho mladším bratrem Boleslavem, na jehož popud byl 28.9. 929 ve Staré Boleslavi zabit. Po třech letech bylo jeho tělo přeneseno do rozundy sv. Víta, kterou on sám založil jako třetí kostel na Pražském hradě.

Zamyšlení svatováclavské

Korunovační klenoty – podle tradice uchovávány od dob sv. Václava v katedrále sv. Víta v Praze – jsou uzamčeny sedmi zámky. Každý z těchto zámků má svůj klíč, každý klíč svého držitele. Držitelem klíče je někdo, kdo má v naší době chránit a uchovávat odkaz a tradici sv. Václava. Takže po pořádku: prezident republiky, předseda vlády, arcibiskup pražský, předseda Poslanecké sněmovny, předseda Senátu, děkan Metropolitní kapituly u sv. Víta, primátor hlavního města Prahy.

K tomu, aby mohl být poklad národa otevřen, je potřeba všech klíčů, musí přijít všech sedm – musí se domluvit ohledně dne, hodiny, musí spolu mluvit, musí přijít najednou.

I tento prostý symbol může být něčím, co nám znovu připomene, v čem spočívá síla národa a společnosti. Je v jednotě, komunikaci a schopnosti umět se domluvit.

Na přímluvu svaté Ludmily prosme za všechny rodiče, učitele a vychovatele, kteří budou vést mladé lidi k lásce k Bohu a bližnímu. Přímluvě svatého Václava svěřujeme celý národ – představitele církve a státu, společnost, křesťanské rodiny, aby všude tam vládla jednota, svornost a duch vzájemného porozumění.

(P. Jan)

Něco pro zasmání

Father and son went fishing one day. While they were out in the boat, the boy suddenly became curious about the world around him. He asked his father, “How does this boat float? The father replied, “I don’t rightly know, son.” A little later, the boy looked at his father and asked, “How do fish breathe underwater?” Once again the father replied, “I don’t rightly know, son.”

The boy then asked: “Why can’t we breathe under water, dad?” The father said, “I don’t rightly know, son.”

After a little bit, the boy asked his father, “Why is the sky blue?” Again, the father replied: “I don’t rightly know, son.”

Finally, the boy asked his father, “Dad, do you mind my asking you all of these questions?”

Pausing for a moment to think about it, the father finally answered, “Of course not, son. If you don’t ask any questions, you’ll never learn nothing.”

(Zaslal Dr. George J. Švejda)

Poděkování

V minulém období přispěli na časopis:

Rodina Hlinkova, Jana Pecháček

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci září: Marie Mikulová 14.září

Adélka Čížová 1. září, Jerome Minister 2. září, Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Barbara Jochová 12. září, Jana Pecháčková 16. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek st. 20. září, Miloš Knorr, M.B.E. 20. září, Jan Tomeček 21. září, Vlasta Krupková 24. září, Anička Tydlitátová 25. září, Dagmar Čermáková 26. září.

Mše svaté v září 2007

Datum	Úmysl	Dárce
02-Sep-07	Za zemřelou Anežku Santora	Jarmila Polte
04-Sep-07	Za Jaroslava Pecháčka	manž. Jana Pecháčková
09-Sep-07	Na jistý úmysl	
10-Sep-07	O Boží pomoc pro celou rodinu	rodina Hlinkova
16-Sep-07	Za zdraví a Boží požehnání pro Ludmily Sedláčkovy a Janečkovy	rodina Sedláčková
17-Sep-07	Na poděkování za 96 let života paní Jany Pecháčkové	Maria Drinkard
18-Sep-07	Za sestru Miladu Havlikovu	Krupkovi
23-Sep-07	Mše svatá Washington	viz níže
28-Sep-07	Za Mikuláše Pope za zdraví a Boží požehnání k narozeninám a za Václava Sedláčka k svátku	rodina Sedláčkova
30-Sep-07	Za zemřelého Jiřího Smrčku	Božena a Peter Smrčkovi

**Příspěvky na časopis ZVON posílejte, prosím, na:
Czech Catholic Mission in NYC, úmysly na mše svaté
na jméno kněze. Děkuji.**

Mše svatá – upozornění

V neděli 23. září 2007 budu ve Washingtonu. Bohužel se mi nepodařilo najít náhradu, proto mše svatá v Astorii nebude. Úmysl, na který měla být tato mše sv. sloužena, bude odsloužen následující neděli 30. září. Děkuji za pochopení.

P. Jan

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102. Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnepomucene.org>